

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 119.559 van 20 mei 2003  
in de zaak A. 130.534/X-11.220.**

In zake :       1. Philippe VAN HYFTE,  
                  2. Marleen CLAEYS,  
                  die woonplaats kiezen bij  
                  Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,  
                  kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,  
                  Aarlenstraat 25

tegen :

1. de gemeente GRIMBERGEN,  
   die woonplaats kiest bij  
   Advocaat C. GYSEN,  
   kantoor houdende te 2800 MECHELEN,  
   Antwerpsesteenweg 18,
2. het Vlaamse Gewest,  
   dat woonplaats kiest bij  
   Advocaat Ph. DECLERCQ,  
   kantoor houdende te 3010 LEUVEN,  
   Tiensesteenweg 271.

tussenkommende partij :

Hilda DE WIT,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat M. DE KETELAERE,  
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,  
Meir 24.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Philippe VAN HYFTE en Marleen CLAEYS op 24 januari 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 november 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen, waarbij aan Robert DE CLERCQ en Hilda DE WIT de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend tot het afbreken van de bestaande woning, de uitbreiding van de bestaande loods en de nieuwbouw van burelen met conciërgewoning op een perceel gelegen te Grimbergen, Daalstraat 121, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 25c en 25e;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat B. VANHALLE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van M. DE KETELAERE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Hilda DE WIT met een verzoekschrift van 19 februari 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat Robert DE CLERCQ en Hilda DE WIT op 17 september 2001 een bouwaanvraag indienen voor het afbreken van de bestaande woning, de uitbreiding van de bestaande loods en de nieuwbouw van burelen met conciërgewoning op een perceel gelegen te Grimbergen, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 25 c en 25 e; dat overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse de bouwplaats is gelegen in woongebied; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen op 14 januari 2002 de stedenbouwkundige vergunning verleent; dat de tenuitvoerlegging van deze beslissing is geschorst bij arrest nr. 112.014 van 29 oktober 2002; dat voornoemde beslissing is ingetrokken op 18 november 2002; dat op 25 november 2002 een nieuwe vergunning wordt verleend; dat dit de thans bestreden beslissing is; dat bij arrest nr. 114.068 van 20 december 2002 de bij uiterst

dringende noodzakelijkheid gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing wordt verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen betogen dat ze, als eigenaar en bewoners van een alleenstaande woning met tuin op het perceel dat langs de rechterzijde grenst aan het bouwperceel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden, dat de bestreden beslissing strekt tot de uitbreiding van het bestaande bedrijf, dat de totale bebouwde bedrijfsoppervlakte wordt uitgebreid met 33,7 % en dus aanzienlijk is; dat zij verder doen gelden dat het bedrijf het wooncomfort van het woongebied in het algemeen en van verzoekers in het bijzonder aantast, dat door de aard van de bedrijfsactiviteit zelf (distributie van zuivelproducten) het gebouw een sterke beweging van vrachtwagens aanbrengt, die het wooncomfort aantasten, door het aan- en afrijden van vrachtwagens, het manoeuvreren ervan, het geluid van de draaiende motoren en van de koelinstallaties van de vrachtwagens, dat zij zowel in het verleden als naar aanleiding van het openbaar onderzoek wezen op de geluidshinder, dat bij het technisch uitwerken van de bouwplannen geen voorzorgsmaatregelen werden genomen om het geluidsniveau voor de omgeving te drukken, dat voor de bestaande laad- en loskade achteraan er volgens het bestreden besluit een herstellordering is ingeleid, dat het college van burgemeester en schepenen in de bestreden beslissing voorstelt om de laad- en loskade achteraan te slopen voor de uitvoering van de vergunde werken, dat door de vergunde uitbreidingswerken de nieuwe loskade vooraan komt, dat door de bij het bestreden besluit vergunde uitbreiding het wooncomfort nog verder wordt aangetast en voor de verzoekende partijen een ernstig nadeel inhoudt, dat dit niet enkel zo is omwille van de uitbreiding van de bedrijfsoppervlakte (en dito bedrijfsactiviteit), doch ook door de nieuwe inplanting van het bedrijf op het terrein, dat door de uitbreiding de niet-bebouwde terreinoppervlakte bijzonder klein wordt zodat vrachtwagens achterwaarts dienen te rijden naar de nieuwe loskade, dat de uitbreiding dan ook voor gevolg zal hebben dat de voorliggende weg door aan- en afrijdende vrachtwagens als manoeuvreerruimte

wordt gebruikt, dat daarenboven een groot buitenterras wordt voorzien tussen de loods in uitbreiding en het dak van de nieuwbouw, dat dit terras hoog is gelegen en betreden kan worden door zowel de bewoners van de conciërgewoning als door de werknemers van de onderneming, dat hierdoor moeiteloos in de tuin en in de woning van verzoekers kan worden binnen gekeken wat hun privacy schendt, dat voorts het aangevoerde ernstig nadeel daarenboven moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partijen verder onder het kopje “tijdigheid en belang” doen gelden dat “zelfs wanneer de werken af zijn, (...) verzoekers uiteraard belang (hebben) bij de schorsing (...) gezien (i) de wederkerige koppeling tussen de bouw- en de milieuvergunning in artikel 5 MVD, (ii) het feit dat men geen rekening kan houden met de voortgang der werken omdat die voortgang enkel is ingegeven door de intentie om de zaak aan de beoordeling van de rechter te onttrekken, wat een schending van artikel 6 EVRM en artikel 1 Eerste aanvullende protocol (inhoudt)”;

dat zij er ter terechtzitting aan toevoegen dat niet is aangetoond dat het einde van de werken is gemeld aan de gemeente, noch dat de werken zijn opgeleverd, dat de werken niet af waren op de datum van het auditoraatsverslag en dat met de na die datum verrichte werken geen rekening mag worden gehouden, dat het de bedoeling was de Raad van State buiten schot te zetten;

Overwegende dat de eerste verwerende partij vooreerst stelt dat de schorsing geen enkel nut meer heeft nu het bouwwerk volledig voltooid is, dat de eerste vergunning van 14 januari 2002 er voor zorgde dat met de werken een aanvang kon worden genomen, dat deze werken zich konden realiseren tot het tussengekomen schorsingsarrest van 29 oktober 2002, dat onderwijl de bedrijvigheid steeds bleef bestaan, dat een schorsing van de thans bestreden vergunning de hinder dewelke voornamelijk uit de exploitatie voortvloeit niet kan wegnemen, dat de onderneming geen exploitatiestop heeft gekend gedurende de werken, dat het gebouw er staat en de exploitatie nooit heeft opgehouden, dat de feitelijke effecten van de uitvoering van de bestreden beslissing niet meer ongedaan kunnen worden gemaakt; dat zij doet gelden dat de moeilijke uitvoerbaarheid van een annulatiearrest en de duur van een annulatieprocedure op zich het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantonen; dat zij verder uiteenzet dat het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel niet specifiek en rechtstreeks volgt uit de bestreden beslissing, maar uit de milieuvergunning; dat zij tot slot doet gelden dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet wordt gestaafd aan de hand van duidelijke, concrete en correcte gegevens, dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet ernstig is, dat verzoekers zelf de ernst van hun nadeel relativeren door de uiterste termijn voor het indienen van

een vordering af te wachten, dat zulks des te meer frappant is nu men reeds 15 dagen had gewacht met het instellen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid dit terwijl de exploitatie waarvan men hinder zou hebben onverkort verder ging;

Overwegende dat de tweede verwerende partij onder meer ook opwerpt dat “de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging zonder voorwerp is geworden nu de bouwvergunning volledig gerealiseerd is”;

Overwegende dat de tussenkomenende partij doet gelden dat het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar uit de aan het bedrijf verleende milieuvergunning, dat tegen deze milieuvergunning en tegen de latere aanpassingen ervan verzoekende partijen nooit enige actie ondernamen, dat verzoekers ten onrechte beweren dat aan de rechter perceelsgrens elke vorm van groenscherm ontbreekt; dat zij voorts doet gelden dat het aangevoerde nadeel geenszins wordt gestaafd aan de hand van duidelijke en concrete gegevens, dat het aangevoerde nadeel niet ernstig is daar verzoekende partijen er aan voorbij gaan dat ook voorheen het bedrijf op de betreffende percelen aanwezig was en steeds in uitbating is geweest; dat zij doet gelden dat de verzoekende partijen hebben gewacht tot de 52<sup>ste</sup> dag om een vordering tot schorsing in te dienen, dat een dergelijke lange periode gelet op de procedurele voorgaanden, onverzoenbaar en onverenigbaar is met de bewering van verzoekers dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden;

Overwegende dat de raadsman van de tussenkomenende partij ter terechtzitting een brief van 7 mei 2003 van het architectenbureau Jean-Paul KINDERMANS overlegt waarin dit meldt "dat het gebouw vanaf morgen bedrijfsklaar is, d.w.z. dat de conciërgewoning woonklaar is, (dat) de burelen afgewerkt zijn met uitzondering van de bemeubeling en dat de uitbreiding van de loods reeds in gebruikgenomen is, (...) (dat) op dit ogenblik (...) alleen nog de tarmac-verharding voor de laadkade (rest)"; dat deze stelling steun vindt in foto's, door hem terzelfder tijd neergelegd; dat de verzoekende partijen niet aantonen dat deze werken werden uitgevoerd zonder of in strijd met een stedenbouwkundige vergunning die op het ogenblik dat deze werken werden verricht, uitvoerbaar was; dat er derhalve geen reden is om in te gaan op het verzoek om geen rekening te houden met de werken verricht na de datum van het verslag van het bevoegde lid van het auditoraat dat samen met de dagstelling op 30 april 2003 ter kennis werd gebracht van de tussenkomenende partij; dat voorts de verzoekende partijen - die

stellen dat aan hun raadslieden in het kader van de procedure A. 121.372 door de eerste verwerende partij bij telefax van 2 december 2002 de thans bestreden beslissing werd meegedeeld - die op 16 december 2002 bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing vorderden, niet aannemelijk maken dat de tussenkomen de partij de door de verzoekende partijen beweerde intentie had bij het verder uitvoeren van de op grond van een uitvoerbare beslissing vergunde bouwwerken, daargelaten de vraag of de voortgang van de werken de zaak wel aan de beoordeling van de rechter heeft onttrokken; dat gelet op de bij het sluiten van de debatten bestaande feitelijke toestand "dat het gebouw (...) bedrijfsklaar is", te dezen een schorsing van de tenuitvoerlegging het door de verzoekende partijen in casu ingeroepen nadeel niet meer kan verhelpen; dat de omstandigheid dat het einde van de werken niet is gemeld aan de gemeente noch dat niet blijkt dat de werken zijn opgeleverd, hieraan geen afbreuk doen; dat voorts niet aannemelijk wordt gemaakt dat door de thans uitgevoerde werken iets zou moeten worden gewijzigd aan de milieuvergunning die thans in uitvoering is; dat derhalve een schorsing van de tenuitvoerlegging van de verleende stedenbouwkundige vergunning, alleszins niet kan verhinderen dat de tussenkomen de partij de vergunde constructie gebruikt en dat de op het betrokken perceel thans geëxploiteerde inrichting, verder wordt uitgebraat; dat een schorsing van geen nut zou zijn voor verzoekende partijen; dat de vordering niet ontvankelijk is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van Hilda DE WIT in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 2003, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
W. GEURTS, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. GEURTS.**

**G. DEBERSAQUES.**